

[Finansministeren.]

pelt et Greb ned i Formuen, naar man førte det over til Driftsregnskabet for at dække Underskuddet.

Det er, om jeg saa maa sige, et Skoleeksempel paa, hvad man ikke skal gøre. Jeg vil anbefale det ærede Medlem Hr. Pinholt at anvende den moralske Forargelse, han synes at være i Besiddelse af, paa dette oplagte Eksempel, der fandt Sted, da Neergaard var Finansminister og det ærede Medlem selv Formand for Finansudvalget.

Til det ærede Medlem Hr. Korsgaard skal jeg sige, at jeg har hidtil troet, at han var nogenlunde kyndig paa Regnskabsvæsenets Omraade. Jeg ved, at det ærede Medlem har forskellige Forretninger at drive. Han har et Bryggeri, det er jo en god Forretning, der sikkert kan opstille et godt Regnskab, og saa vidt jeg ved, har han ogsaa med Mølleri at gøre, hvor der ogsaa skal opstilles Regnskab, og hvis jeg ikke tager fejl, er det ærede Medlem tillige Landejendomsbesidder. Men jeg maa sige, at det ærede Medlems Syn paa Regnskaber, og hvordan man skal opstille dem, undrer mig. Jeg tror, at man i de mangfoldige Virksomheder, som det ærede Medlem har drevet, let vil kunne se Ting som de nævnte.

Men det ærede Medlem synes at tage mærkelig tungt paa Tingene. Det ærede Medlem synes ikke at kunne begribe, at sligt dog foregaar utallige Gange hvert eneste Aar i Danmark og i andre Lande. Naar man har en Reservefond, der er lagt hen til Dækning af fremtidige Tab, kan man tage af den og føre over til Driften, uden at der sker noget mærkeligt. Der findes saaledes paa Masser af Bankregnskaber Udligningsfond, som man anvender til at dække Tab, som man har i de kommende Aar. Der er intet som helst mærkværdigt deri.

Det ærede Medlem har forset sig paa det, han inderligt havde haabet, at han skulde komme til at fortælle, nemlig hvilket forfærdeligt stort Underskud der var paa Finansloven. Det ærede Medlem ønsker jo endog, at det skal være saa stort som muligt, idet han foreslaar, at man skal tage en hel Mængde af de Skatteindtægter, som bruges til Dækning af Udgifterne, og overføre dem paa § 26, for at Underskuddet paa Driften kan blive saa meget større. Jeg ved ikke, hvorfor det ærede Medlem ikke ønsker, at der skal overføres flere Skatter. Hvorfor ikke saa mange Skatter som muligt? Jo flere der overføres til § 26, des større bliver Underskuddet. Man kan

jo fortsætte, saa længe man vil ad den Vej. Der er i og for sig ingen Grund til at holde op dér, hvor det ærede Medlem holder op. Naar man er saa godt i Gang, synes jeg, man skulde gøre Underskuddet større.

Det er, om jeg saa maa sige, en Mølle, det ærede Medlem har sat i Gang, en Regnskabsmølle, som i og for sig kunde fortsættes, saa længe det skal være, indtil man faar det Underskud, man ønsker. Men den Slags Regnskabsopstillinger synes jeg ikke, man skulde beskæftige sig med. Jeg skal fortsat anbefale, at man stemmer imod disse Ændringsforslag.

Korsgaard: Jeg føler mig foranlediget til at gøre en Bemærkning angaaende Spørgsmaalet om N. Neergaards Forhold til Statsregnskabet. Maaske vil det ærede Medlem Hr. Pinholt ogsaa senere omtale dette, men jeg har et Medansvar, et Ansvar, som jeg med stor Sindsro vedblivende vil bære. Baggrunden for den Overførsel, den højtærede Minister talte om, var, at man i sin Tid under visse Valutavanskeligheder indførte en vis Indkomstskat, der skulde benyttes til Forbedring af Forholdene, og som skulde give et vist Beløb. Denne Skats Provenu blev straks overført til Formuen. Det viste sig, at den gav en 10 Mill. Kr. mere end forventet, og der blev derfor fra konservativ Side udtalt Ønske om, at disse 10 Mill. Kr. blev betalt tilbage til de Skatteydere, der i Virkeligheden havde betalt dette Beløb mere, end Forudsætningen var. Og der skete da det, at Venstre gik ind paa denne Tankegang og overførte altsaa de 10 Mill. Kr. til Driftsbudgettet, tog dem fra Formuen, fordi der var kommet det Beløb mere ind end forudsat.

At der skulde være noget som helst mærkeligt i dette Regnskabsvæsen, begriber jeg ikke. Jeg ved godt, at det altid har været et stort Nummer for den højtærede Finansminister, og jeg var naturligvis heller ikke i Tvivl om, at denne Traver skulde præsenteres ved denne Lejlighed. Men noget som helst urimeligt var der aldeles ikke deri.

Dernæst havde den højtærede Minister nogle særlige Bemærkninger til mig. Jeg begynder med den besynderligste. De var nu ret besynderlige alle sammen bortset fra den ene, at den højtærede Minister havde troet, at jeg havde Forstand paa Regnskaber, men han havde — det maa man modsætningsvis slutte — nu forstaaet, at det havde jeg ikke. En Bemærkning af den Art maa man jo ikke regne for noget mærkværdigt, det hører til Dagens Gerning